

Kære politikere og embedsmænd i statens tjeneste.

I skal vide at, der i befolkningen er en forundring over de mange skandaler med statens penge, som i øjeblikket bliver afsløret.

Der er et lurende raseri over, at det kan lade sig gøre at svindle og bedrage for flere hundrede millioner kroner, som ofte bliver opdaget ved en tilfældighed.

Der er en total mangel på forståelse for, hvorfor det sjældent får nogen alvorlige konsekvenser. Ofte findes der ikke nogen ansvarlige - som i Britta-sagen - eller også undskylder de ansvarlige og går videre i livet.

Skandalen i Forsvarsministeriet, hvor medarbejdere i Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse er blevet taget i svindel, dokumentfalsk og korrupsion, er kolossal.

Den er nærmest ubegribelig i verdens mindst korrupte land.

Medarbejdere har modtaget varer og ydelser, som eksempelvis husombygning, som Ejendomsstyrelsen efterfølgende har betalt. Firmaer har medvirket til omfakturering, for senere at få del i andre ordrer hos Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse.

Det hele er finansieret af statens penge - eller helt præcist dig og mig.

Foreløbig er to medarbejdere, Hans J. Høyer, direktør i styrelsen, og Per Pugholm Olsen, koncernstyringsdirektør, fritaget for tjeneste, som det hedder. De er fjernet fra deres job, men de er ikke fyret. Den ene er overført til anden tjeneste, og den anden har en åremålskontrakt.

De har rettigheder, siger forsvarsministeren, og derfor kan de ikke direkte fyres.

Det forstår ingen mennesker i dette land. De er direkte ansvarlige for skandalen. Ansvarlige for svindel, og derfor skal de fyres. Punktum.

Sagen om den store millionsvindl bliver udelukkende opdaget, fordi en vaks økonomimand i Holstebro undrer sig over styrelsens humbug-regninger. Han melder sagen, hvorefter den begynder at rulle.

Det er ikke Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, der selv opdager svindlen. Derfor er der nu sat et bekosteligt arbejde i gang med at sikre, at dette ikke sker igen. Det er ellers helt normalt praksis i private firmaer, at man har kontrolsystemer, der hindrer dette, men åbenbart ikke i Forsvarsministeriet.

Herinde sidder departementschefen Thomas Ahrenkiel, ministeriets øverste chef, der har kendt til sagen i månedsvis - siden april - uden at sige det til nogen. Først den 4. december fandt han det nødvendigt at orientere forsvarsminister Trine Bramsen.

I et opsigtsvækkende brev til ministeren beklager og undskylder han efterfølgende flere gange, at han ikke tidligere har set sagens omfang og orienteret både den tidligere og nuværende forsvarsminister.

Det er i sandhed uprofessionelt og mangel på rettidig omhu. Ahrenkiels brev til ministeren åbner for den mulighed, at han ikke selv er blevet orienteret i tide.

'Når en fejl af denne karakter kan opstå, vurderer jeg, at der er behov for, at der sker en formalisering af departementets processer...' skriver han til ministeren.

Desværre, departementschef Thomas Ahrenkiel, din tid er brugt. Formuleringerne er en ren tilståelsessag.

Ministeriet fungerer ikke, når en sag som denne ikke af sig selv kommer frem til ministeren.

Skandalen i Forsvarsministeriet er vokset på grund af departementschefen og hans manglende håndtering. Derfor må han selv tage konsekvensen og forlade posten. Hvis han ikke kan se det, må han hjælpes.

Det offentlige system, understøttet af vores skattebetalinger, kan kun fungere, hvis vi tror på, at pengene bliver brugt fornuftigt og med omhu.

Britta-sagen, skattesagen og nu Forsvarsministeriets svindelsag giver ikke megen grund til at tro på det.

Vi vil have tilliden tilbage, og derfor må der nu rulle hoveder.

Begynd med departementschefen og de to direktører.

Kilde: Michael Dyrby er ansvarshavende chefredaktør på B.T.

Venlig hilsen

Jørn Holger Christensen

Thorkildsvej 19,
3700 Rønne